

32003L0096

L 283/51

EUROPOS SAJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

2003 10 31

TARYBOS DIREKTYVA 2003/96/EB
2003 m. spalio 27 d.
pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą
(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

atsižvelgdama į Europos ekonominių ir socialinių reikalų komiteto nuomonę,

kadangi:

- (1) 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 92/81/EEB dėl akcizo už mineralines alyvas struktūrų derinimo ⁽¹⁾ ir 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 92/82/EEB dėl mineralinėms alyvoms taikomų akcizo tarifų suderinimo ⁽²⁾ taikymo sritis yra skirta tik mineralinėms alyvoms.
- (2) Bendrija neturi nuostatų minimaliai elektros energijos ir kitų, išskyrus mineralines alyvas, energetikos produktų apmokestinimo normai nustatyti, o tai gali turėti neigiamą poveikį tinkamam vidaus rinkos funkcionavimui.
- (3) Tinkamam rinkos funkcionavimui ir norint pasiekti tikslų kitose Bendrijos politikos srityse, reikia Bendrijos lygiu nustatyti minimalų daugelio energetikos produktų, įskaitant elektrą, gamtines dujas ir anglį, apmokestinimo lygį.
- (4) Valstybių narių nacionaliniu lygiu taikomų energijos apmokestinimo lygių pastebimas skirtumas galėtų turėti žalos tinkamam vidaus rinkos funkcionavimui.
- (5) Atitinkamų Bendrijos minimalių apmokestinimo lygių nustatymas gali leisti sumažinti dabartinius nacionalinių apmokestinimo lygių skirtumus.
- (6) Pagal Sutarties 6 straipsnį, nustatant ir įgyvendinant kitas Bendrijos politikos sritis turi būti įtraukiami aplinkos apsaugos reikalavimai.

- (7) Bendrija, kaip Jungtinių Tautų Bendrosios klimato kaitos konvencijos dalyvė, ratifikavo Kioto protokolą. Energetikos produktų ir, tam tikrais atvejais, elektros energijos apmokestinimas yra viena iš priemonių, tinkamų siekiant Kioto protokolo tikslų.
- (8) Taryba turi periodiškai patikrinti atleidimą nuo mokesčių ir jų sumažinimą bei minimalius apmokestinimo lygius, atsižvelgdama į tinkamą vidaus rinkos funkcionavimą, minimalių apmokestinimo lygių tikrąją vertę, Bendrijos įmonių konkurencingumą tarptautiniu mastu ir tolimesnius Sutarties tikslus.
- (9) Valstybėms narėms turėtų būti suteiktas lankstumas, būtinas jų nacionalines sąlygas atitinkančioms politikos sritims nustatyti ir įgyvendinti.
- (10) Valstybės narės nori įdiegti arba išlaikyti įvairias mokesčių rūšis, taikomas energetikos produktams ir elektros energijai. Tuo tikslu valstybėms narėms turėtų būti leidžiama laikyti Bendrijos minimalių apmokestinimo lygių, atsižvelgiant į bendrąjį mokesčių, taikomą visų netiesioginių mokesčių, kuriuos jos nusprendė taikyti (išskyrus PVM) atžvilgiu.
- (11) Šiai Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos apmokestinimo struktūrai įgyvendinti skirtą mokesčių tvarką pasirenka valstybė narė. Šiuo atžvilgiu, valstybės narės gali nuspręsti nedidinti bendros mokesčių naštos, jei mano, kad šio mokesčių neutralumo principo įgyvendinimas galėtų prisidėti prie jų mokesčių sistemų pertvarkymo ir modernizavimo skatinant veiklą, leidžiančią labiau saugoti aplinką ir padidinti darbo jėgos sunaudojimą.
- (12) Energijos kainos yra pagrindiniai Bendrijos energetikos, transporto ir aplinkosaugos politikos elementai.
- (13) Apmokestinimas iš dalies lemia energetikos produktų ir elektros energijos kainą.
- (14) Minimalūs apmokestinimo lygiai turėtų atspindėti įvairių energetikos produktų ir elektros energijos vietą pagal konkurencingumą. Turint tai omenyje, būtų patartina kiek galima greičiau šių minimalių lygių apskaičiavimą pagrįsti produktų energetiniu turiniu. Tačiau šis metodas neturėtų būti taikomas variklių degalams.

⁽¹⁾ OL L 316, 1992 10 31, p. 12. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 94/74/EB (OL L 365, 1994 12 31, p. 46).

⁽²⁾ OL L 316, 1992 10 31, p. 19. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 94/74/EB.

- (15) Galimybė tam pačiam produktui taikyti diferencijuotas nacionalines apmokestinimo normas turėtų būti leidžiama konkrečiomis aplinkybėmis ar ilgalaikėmis sąlygomis, jei laikomasi Bendrijos minimalių apmokestinimo lygių ir vidaus rinkos bei konkurencijos taisyklių.
- (16) Šiluma priklauso tikrai nuo labai ribotos Bendrijos vidaus prekybos, ši Bendrijos mokesčių struktūra neturėtų būti taikoma šilumos gamybos apmokestinimui.
- (17) Būtina nustatyti įvairius Bendrijos minimalius apmokestinimo lygius pagal energetikos produktų ir elektros energijos sunaudojimą.
- (18) Energetikos produktams, naudojamiems kaip variklių degalai konkrečioms pramonės ir komercijos tikslams bei kaip krosnių kuras, dažniausiai taikomi žemesni apmokestinimo lygiai nei tie, kurie taikomi energetikos produktams, naudojamiems kaip reaktyvinių variklių kuras.
- (19) Būtina galimybė vežėjų bendrovių, ypač tų, kurios užsiima veikla Bendrijoje, naudojamų dyzelinių degalų apmokestinimą nagrinėti konkrečiai, įskaitant priemones, kurios leidžia įdiegti eismo dalyvio mokesčių sistemą, siekiant apriboti konkurencijos iškreipimus, su kuriais galėtų susidurti operatoriai.
- (20) Valstybėms narėms gali prireikti atskirti komercinės ir nekomercinės paskirties dyzeliną. Valstybės narės gali pasinaudoti šia galimybe sumažinti skirtumą tarp nekomercinės paskirties gazolio, naudojamo kaip reaktyvinių variklių kuras ir benzinas, apmokestinimo.
- (21) Energetikos produktų ir elektros energijos naudojimas verslui ir ne verslui apmokestinant gali būti traktuojamas skirtingai.
- (22) Energetikos produktai, naudojami kaip krosnių kuras ar variklių degalai, iš esmės turėtų priklausyti nuo Bendrijos sistemos. Ta prasme tai atitinka mokesčių sistemos pobūdį ir logiką išskirti iš sistemos taikymo ribų energetikos produktų dvejopą naudojimą ir naudojimą ne kurui, taip pat mineraloginius procesus. Panašiu būdu naudojama elektros energija turėtų būti traktuojama vienodomis sąlygomis.
- (23) Dėl esamų tarptautinių įsipareigojimų ir norint išlaikyti Bendrijos įmonių vietą konkurencijoje, patartina ir toliau atleisti nuo mokesčių energetikos produktus, tiekiamus oro ir jūrų navigacijai, skirtai ne privatiems pramoginiams tikslams, tuo pačiu valstybės narės turėtų turėti galimybę riboti šiuos atleidimus.
- (24) Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama taikyti kitus konkrečius atleidimus ar sumažintus apmokestinimo lygius, kai tai nedarys žalos tinkamam vidaus rinkos funkcionavimui ir nesukels konkurencijos iškreipimo.
- (25) Ypač bendra šilumos ir energijos gamyba bei, siekiant skatinti alternatyvios energijos šaltinių naudojimą, atsinaujinančios energijos formos gali turėti teisę į atleidimus nuo mokesčių.
- (26) Pageidautina, kad būtų sukurta Bendrijos sistema, leidžianti valstybėms narėms atleisti nuo akcizų ar juos sumažinti siekiant skatinti biokuro naudojimą, taip prisidedant prie geresnio vidaus rinkos funkcionavimo ir suteikiant valstybėms narėms bei ekonominiams operatoriams pakankamą teisinio užtikrinimo laipsnį. Konkurencijos iškreipimas turėtų būti apribotas, o paskata biokuro gamintojams ir paskirstytojams sumažinti pagrindines kainas turėtų būti išlaikyta, *inter alia*, valstybėms narėms atliekant koregavimus, atsižvelgiant į žaliavų kainų pokyčius.
- (27) Ši direktyva nepažeidžia atitinkamų 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvos 92/12/EEB dėl bendrųjų procedūrų, susijusių su akcizais apmokestinamais produktais, ir dėl tokių produktų laikymo, judėjimo ir kontrolės⁽¹⁾ ir 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 92/83/EEB dėl akcizų, taikomų alkoholiui ir alkoholiniams gėrimams struktūrų suderinimo⁽²⁾ nuostatų, kai produktas, numatytas naudoti, parduodamas arba naudojamas kaip degalai ar degalų priedas, yra Direktyvoje 92/83/EEB apibrėžtas etilo alkoholis.
- (28) Gali paaiškėti, jog būtina atleisti nuo mokesčių ar juos sumažinti; ypač todėl, kad nėra tikslaus suderinimo Bendrijos lygiu, dėl pavojaus prarasti tarptautinį konkurencingumą arba socialiniais ar ekonominiais sumetimais.
- (29) Verslo įmonių pradedami susitarimai dėl žymaus aplinkos apsaugos ir energijos efektyvumo padidinimo verti dėmesio; iš šių įmonių tos, kurios naudoja daug energijos, nusipelno, jog būtų nagrinėjamos ypatingai.
- (30) Gali prireikti pereinamųjų laikotarpių ir susitarimų, kad būtų leidžiama valstybėms narėms sklandžiai prisitaikyti prie naujų apmokestinimo lygių, taip apribojant galimą šalutinį poveikį.
- (31) Būtina numatyti procedūrą, leidžiančią valstybėms narėms nustatytam laikotarpiui įvesti kitus atleidimus nuo mokesčių ar sumažintus apmokestinimo lygius. Šie atleidimai nuo mokesčių ar jų sumažinimas turėtų būti nuolat peržiūrimi.

(1) OL L 76, 1992 3 23, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/47/EB (OL L 193, 2000 7 29, p. 73).

(2) OL L 316, 1992 10 31, p. 21.

- (32) Turėtų būti priimta nuostata, kad valstybės narės praneša Komisijai apie konkrečias nacionalines priemones. Šis pranešimas neatleidžia valstybių narių nuo išsipareigojimo, nurodyto Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, informuoti apie konkrečias nacionalines priemones. Ši direktyva nepažeidžia jokių būsimų valstybės pagalbos procedūrų, kurių gali būti imamas pagal Sutarties 87 ir 88 straipsnius, rezultatų.
- (33) Direktyvos 92/12/EEB taikymo sritis tam tikrais atvejais turėtų būti praplėsta produktams ir netiesioginiams mokesčiams, kuriems taikoma ši direktyva.
- (34) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimanamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojami jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Valstybės narės energetikos produktus ir elektros energiją apmokestina pagal šią direktyvą.

2 straipsnis

1. Šioje direktyvoje terminas „energetikos produktai“ taikomas produktams:

- kurie atitinka Kombinuotosios nomenklatūros (KN) kodus nuo 1507 iki 1518, jei šiuos produktus numatoma naudoti kaip krosnių kurą ar variklių degalus;
- kurie atitinka KN kodus 2701, 2702 ir 2704–2715;
- kurie atitinka KN kodus 2901 ir 2902;
- kurie atitinka KN kodą 2905 11 00, yra ne sintetinė kilmės, jei juos numatoma naudoti kaip krosnių kurą ar variklių degalus;
- kurie atitinka KN kodą 3403;
- kurie atitinka KN kodą 3811;
- kurie atitinka KN kodą 3817;
- kurie atitinka KN kodą 3824 90 99, jei šiuos produktus numatoma naudoti kaip krosnių kurą ar variklių degalus.

2. Ši direktyva taip pat taikoma:

elektros energijai, atitinkančiai KN kodą 2716.

3. Energetikos produktams, kuriems apmokestinimo lygis šioje direktyvoje nenustatytas, mokestis taikomas, jeigu jie skirti naudoti, parduodami ar naudojami kaip krosnių kuras ar variklių degalai. Mokesčio suma nustatoma atsižvelgiant atitinkamai į ekvivalentišką krosnių kurą ar variklių degalus.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

Mokestis, imamas už variklių degalus, taikomas ne tik 1 straipsnyje nurodytiems produktams, bet ir visiems produktams, skirtiems naudoti, parduodamiems ar naudojamiems kaip variklių degalai arba variklių degalų priedas ar užpildas.

Be 1 dalyje išvardytų apmokestinamų produktų, už bet kokią kitą angliavandenilį, išskyrus durpes, skirtą naudoti, parduodamą ar naudojamą šildymui, imamas tokio pat dydžio mokestis, kaip ir už ekvivalentišką energetikos produktą.

4. Ši direktyva netaikoma:

- šilumos išeigos apmokestinimui ir apmokestinant produktus, kuriems taikomi KN kodai 4401 ir 4402;
- toliau išvardytai energetikos produktų ir elektros energijos paskirčiai:

— energetikos produktams, kurie naudojami ne variklių degalams ar krosnių kurui, o kitiems tikslams,

— energetikos produktų dvejopam naudojimui,

energetikos produktas naudojamas dvejopai, kai yra naudojamas ir kaip krosnių kuras, ir kitiems, nei variklių degalai ar krosnių kuras, tikslams; energetikos produktų naudojimas cheminei redukcijai ir elektrolitiniuose bei metalurginiuose procesuose laikomas dvejopu,

— elektros energijai, daugiausiai naudojamai cheminei redukcijai ir elektrolitiniuose bei metalurginiuose procesuose,

— elektros energijai, kai ji sudaro daugiau kaip 50 % produkto kainos. „Produkto kaina“ – tai kaina, gaunama sudant bendrą prekių ir paslaugų pirkimą, personalo sąnaudas, pagrindinio kapitalo suvartojimą verslo įmonėje, kaip apibrėžta 11 straipsnyje. Ši kaina skaičiuojama vienam vienetui apskritai. „Elektros energijos kaina“ – tai tikroji elektros energijos pirkimo kaina ar elektros energijos gamybos sąnaudos, jei ji gaminama įmonėje,

— mineraloginiams procesams:

„mineraloginiai procesai“ – tai procesai, kurie klasifikuojami NACE nomenklatūroje kodu DI 26 „kitų naudingųjų iškasenų (nemetalų) gamyba“ 1990 m. spalio 9 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3037/90 dėl statistinio Europos bendrijos ekonominės veiklos klasifikatoriaus ⁽²⁾.

Tačiau šiems energetiniams produktams taikomas 20 straipsnis.

5. Šioje direktyvoje nurodomi kombinuotosios nomenklatūros kodai atitinka 2001 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 2031/2001, iš dalies pakeičiančiame Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės prekių nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo ⁽³⁾ I priedą, nurodytus kodus.

⁽²⁾ OL L 293, 1990 10 24, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 29/2002 (OL L 6, 2002 1 10, p. 3).

⁽³⁾ OL L 279, 2001 10 23, p. 1.

Sprendimas atnaujinti kombinuotosios nomenklatūros kodus šioje direktyvoje nurodytiems produktams priimamas vieną kartą per metus 27 straipsnyje nurodyta tvarka. Sprendimas negali pakeisti šioje direktyvoje taikomų minimalių mokesčių normų ar turėti įtakos pridėdam ar išbraukiant bet kokius energetikos produktus ar elektros energiją.

3 straipsnis

Direktyvoje 92/12/EEB nuorodos „mineralinis kuras“ ir „akcizas“ tol, kol ji taikoma mineralinėms alyvoms, apima visus energetikos produktus, elektros energiją ir nacionalinius netiesioginius mokesčius, atitinkamai nurodytus šios direktyvos 2 straipsnyje ir 4 straipsnio 2 dalyje.

4 straipsnis

1. Apmokestinimo lygiai, kuriuos valstybės narės taiko 2 straipsnyje išvardytiems energetikos produktams ir elektros energijai, negali būti mažesni už šioje direktyvoje nurodytus minimalius apmokestinimo lygius.

2. Šioje direktyvoje „apmokestinimo lygis“ yra visas mokeskis, taikomas visų netiesioginių mokesčių (išskyrus PVM) atžvilgiu, atidavimo naudojimui metu tiesiogiai ar netiesiogiai paskaičiuotų pagal energetikos produktų ir elektros energijos kieki.

5 straipsnis

Jei valstybės narės laikosi šioje direktyvoje nustatytų minimalių apmokestinimo lygių ir jie atitinka Bendrijos teisės aktus, jos gali taikyti diferencijuotas apmokestinimo normas, taikant fiskalinės kontrolės priemones, šiais atvejais:

- kai diferencijuotos normos tiesiogiai susiję su produkto kokybe,
- kai diferencijuotos normos priklauso nuo elektros energijos ir energetikos produktų, naudojamų šildymui, kiekybinio suvartojimo,
- šioms reikmėms: vietiniam viešajam keleiviniam transportui (įskaitant taksi), atliekų surinkimui, ginkluotosioms pajėgoms ir viešajam administravimui, neįgaliesiems, greitosios pagalbos automobiliams,
- 9 ir 10 straipsniuose nurodytiems energetikos produktams ir elektros energijai, atsižvelgiant į tai, ar jie naudojami verslui, ar skiriami ne verslo reikmėms.

6 straipsnis

Valstybės narės gali savarankiškai atleisti nuo šioje direktyvoje nustatytų mokesčių ar juos sumažinti:

- a) tiesiogiai;
 - b) diferencijuojant normą;
- arba
- c) grąžinant visą mokesčio sumą arba jos dalį.

7 straipsnis

1. Nuo 2004 m. sausio 1 d. ir nuo 2010 m. sausio 1 d. variklių degalams taikomi minimalūs apmokestinimo lygiai yra tokie, kaip nustatyta I priedo A lentelėje.

Ne vėliau kaip iki 2012 m. sausio 1 d. Taryba, pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, remdamasi Komisijos ataskaita ir jos pasiūlymu, vienbalsiai nusprendžia dėl minimalių apmokestinimo lygių, taikomų gazoliui tolimesniam laikotarpiui, prasidedančiam 2013 m. sausio 1 d.

2. Neatsižvelgdamos į jokiais šioje direktyvoje numatytas leidžiančias nukrypti nuostatas, nuo toliau nurodyto panaudojimo, valstybės narės gali atskirti komercinės ir nekomercinės paskirties gazolį, kai jis yra naudojamas kaip reaktyvinių variklių degalai, su sąlyga, kad yra laikomasi minimalių Bendrijos lygių, o komercinės paskirties gazolio, naudojamo kaip reaktyvinių variklių degalai, norma nėra mažesnė už 2003 m. sausio 1 d. galiojantį nacionalinį apmokestinimo lygį.

3. „Komercinės paskirties gazolis, naudojamas kaip reaktyvinių variklių degalai“ – tai gazolis, naudojamas kaip raketinių variklių degalai šiems tikslams:

- a) prekių vežimui nuomai, už atlygį ar savo poreikiams motorinėmis transporto priemonėmis ar transporto priemonių junginiais, skirtais tik prekėms vežti keliais, ir kurių maksimalus leidžiamas bendras pakrautos transporto priemonės svoris yra ne mažesnis kaip 7,5 tonos;
- b) keleivių vežimui teikiant nuolatinės ar atsitiktinės paslaugas M2 ar M3 kategorijos motorinėmis transporto priemonėmis, kaip apibrėžta 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyvoje 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo ⁽¹⁾.

4. Neatsižvelgdamos į 2 dalį, valstybės narės, kurios įdiegia eismo dalyvio mokesčius motorinėms transporto priemonėms ar transporto priemonių junginiams, skirtiems tik prekėms vežti keliais, šių transporto priemonių naudojamam gazoliui gali taikyti sumažintą normą, kuri yra mažesnė už 2003 m. sausio 1 d. galiojantį nacionalinį apmokestinimo lygį, tol, kol bendra mokesčių našta yra maždaug tolygi, su sąlyga, kad yra laikomasi minimalių Bendrijos lygių, o 2003 m. sausio 1 d. galiojantys nacionaliniai apmokestinimo lygiai gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, yra mažiausiai du kartus didesni už minimalų apmokestinimo lygį, taikomą 2004 m. sausio 1 d.

8 straipsnis

1. Neatsižvelgiant į 7 straipsnį, nuo 2004 m. sausio 1 d. minimalūs apmokestinimo lygiai, taikomi produktams, naudojamiems kaip variklių degalai 2 dalyje nurodytiems tikslams, yra tokie, kaip nustatyta I priedo B lentelėje.

⁽¹⁾ OL L 42, 1970 2 23, p. 1.

2. Šis straipsnis taikomas toliau išvardytiems pramoniniams ir komerciniams tikslams:

- a) žemės ūkio, sodininkystės ar žuvinijos darbams, taip pat miškininkystei;
- b) stacionariams varikliams;
- c) statybos ir viešuosiuose darbuose naudojamiems įrenginiams bei mašinoms;
- d) transporto priemonėms, kurios skirtos naudoti ne valstybinuose keliuose arba kai nėra išduotas leidimas naudoti jų valstybinuose keliuose.

9 straipsnis

1. Nuo 2004 m. sausio 1 d. krosnių kurui taikomi minimalūs apmokestinimo lygiai yra tokie, kaip nustatyta I priedo C lentelėje.

2. Valstybės narės, kurioms 2003 m. sausio 1 d. leista taikyti monitoringo mokesť už šildymui skirtą gazolį, šiam produktui toliau gali taikyti sumažintą 10 eurų už 1 000 litrų normą. Šis leidimas atšaukiamas 2007 m. sausio 1 d., jeigu Taryba, remdamasi Komisijos ataskaita ir pasiūlymu, taip vieningai nusprendžia, pažymėdama, kad sumažintos normos lygis yra per žemas, kad būtų galima išvengti prekybos tarp valstybių narių netolygumo problemų.

10 straipsnis

1. Nuo 2004 m. sausio 1 d. elektros energijai taikomi minimalūs apmokestinimo lygiai yra tokie, kaip nustatyta I priedo C lentelėje.

2. Be 1 dalyje nurodytų minimalių apmokestinimo lygių, valstybės narės turės galimybę nustatyti galiojančią mokesinę bazę, su sąlyga, kad jos atsižvelgia į Direktyvą 92/12/EEB.

11 straipsnis

1. Šioje direktyvoje „naudojimas verslui“ – tai pagal 2 dalį nustatyto verslo subjekto, kuris į bet kokią vietą savarankiškai tiekia prekes ir paslaugas, naudojimas nepriklausomai nuo šios ekonominės veiklos tikslo ir rezultatų.

Ekonominė veikla apima visą gamintojų, prekybininkų ir asmenų, teikiančių paslaugas, įskaitant kalnakasybą ir žemės ūkio veiklą, taip pat įvairių profesijų žmonių darbą.

Valstybinės, regioninės ir vietinės valdžios institucijos bei kitos institucijos, kurios vadovaujasi viešąja teise, nelaikomos verslo subjektais veiklos ir sandorių, kuriuose dalyvauja kaip valstybės institucijos, atžvilgiu. Tačiau, dalyvaujamos šioje veikloje ar sandoriuose, šios veiklos ar sandorių atžvilgiu laikomos verslo įmonėmis, kai jų traktavimas kaip neverslo įmonių smarkiai iškreiptų konkurenciją.

2. Šios direktyvos atžvilgiu, verslo subjektu laikoma įmonė ar juridinis asmuo, kuris organizaciniu požiūriu sudaro savarankišką verslo įmonę, kitaip tariant, subjektas, gebantis funkcionuoti savarankiškai.

3. Kai naudojimas yra įvairių tipų, apmokestinimas taikomas proporcingai kiekvieno tipo naudojimui, nors kai naudojimas verslui ir ne verslui yra nereikšmingas, jis gali būti traktuojamas kaip lygus nuliui.

4. Naudojimo verslui atveju sumažinto apmokestinimo lygio taikymą valstybės narės gali riboti.

12 straipsnis

1. Savo nacionalinius apmokestinimo lygius valstybės narės gali išreikšti kitais vienetais nei nustatyti 7 ir 10 straipsniuose, jei atitinkami apmokestinimo lygiai, perskaičiuoti į šiuose straipsniuose nurodytus vienetus, nėra mažesni už šioje direktyvoje nustatytus minimalius lygius.

2. 7, 8 ir 9 straipsniuose nurodytų energetikos produktų, kuriems mokesčių lygiai taikomi pagal masę, masė matuojama, kai jos temperatūra yra 15 °C.

13 straipsnis

1. Valstybėse narėse, kurios nepriėmė euro, euro vertė nacionaline valiuta, kuri turi būti taikoma apskaičiuojant apmokestinimo lygių vertę, nustatoma vieną kartą per metus. Taikomas pirmąją spalio mėnesio darbo dieną galiojantis keitimo kursas, paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Nustatytas keitimo kursas įsigalioja nuo kitų kalendorinių metų sausio 1 dienos.

2. Kasmet koreguojant apmokestinimo lygius, kaip numatyta 1 dalyje, valstybės narės gali palikti galioti tuo metu taikomas mokesčių sumas, jeigu, konvertavus eurais išreikštas apmokestinimo lygio sumas, nacionaline valiuta išreikštas apmokestinimo lygis padidėtų mažiau negu 5 % arba 5 eurais (priklausomai nuo to, kuri suma yra mažesnė).

14 straipsnis

1. Be Direktyvoje 92/12/EEB pateiktų bendrųjų nuostatų, atleidžiančių nuo mokesčio apmokestinamus produktus, ir nepažeidamos kitų Bendrijos nuostatų, valstybės narės savo pačių nustatytomis sąlygomis, siekdamos užtikrinti teisingą tokių išimčių taikymą ir užkirsti kelią bet kokiam mokesčių vengimui ir piktnaudžiavimui, atleidžia nuo apmokestinimo šiuos produktus:

- a) energetikos produktus ir elektros energiją, naudojamus elektros energijai gaminti, ir elektros energiją, naudojamą elektros gamybos pajėgumams išlaikyti. Tačiau, aplinkos apsaugos politikos sumetimais, valstybės narės gali pateikti šiuos produktus apmokestinimui neatsižvelgdamos į šioje direktyvoje nustatytus minimalius apmokestinimo lygius. Šiuo atveju, į tokių produktų apmokestinimą neatsižvelgiama, siekiant patenkinti 10 straipsnyje nustatytą minimalų elektros energijos apmokestinimo lygi;

- b) energetikos produktus, tiekiamus naudoti kaip orlaivių degalai, jei tai nėra privatūs skrydžiai pramogų tikslu.

Šioje direktyvoje „privatūs skrydžiai pramogų tikslu“ reiškia, kad orlaivio savininkas arba nuomos ar kitu būdu juo besinaudojantis fizinis ar juridinis asmuo naudojami orlaiviu ne komerciniais tikslais, ir ypač ne keleivių ar krovinių pervežimui ar paslaugų teikimui už užmokesį, arba pagal valdžios institucijų užsakymą.

Valstybės narės gali taikyti šią išimtį tik reaktyviniams degalams (KN kodas 2710 19 21);

- c) energetikos produktus, tiekiamus kaip laivų degalai navigacijos Bendrijos vandenyse tikslais (įskaitant žvejybą), išskyrus privačius pramoginius laivus, ir laive gaminamą elektros energiją.

Šioje direktyvoje „privatūs pramoginiai laivai“ reiškia bet kokią laivą, kurį jo savininkas arba nuomos ar kitu būdu juo besinaudojantis fizinis ar juridinis asmuo naudoja ne komerciniams tikslams, ir ypač ne keleiviams ar kroviniams vežti ar paslaugoms teikti už užmokesį, ir ne valdžios institucijų užsakymu.

2. Valstybės narės gali riboti 1 dalies b ir c punktuose nustatytą mokesčių netaikymo sritį tarptautiniam ir Bendrijos vidaus transportui. Be to, kai valstybė narė sudaro dvišalį susitarimą su kita valstybe nare, ji taip pat gali atsisakyti 1 dalies b ir c punktuose nustatytą atleidimą nuo mokesčių. Šiais atvejais valstybių narių taikomas apmokestinimo lygis gali būti žemesnis už šioje direktyvoje nustatytą minimalų apmokestinimo lygį.

15 straipsnis

1. Nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų, valstybės narės gali, taikant fiskalinės kontrolės priemones, visiškai ar dalinai atleisti nuo mokesčio ar nustatyti mažesnę apmokestinimo lygį:

- a) apmokestinamiems produktams, kurie naudojami, taikant fiskalinės kontrolės priemones, bandomiesiems projektams, skirtiems aplinkai tinkamų produktų gamybos technologijoms parengti, ar kai jie susiję su atsinaujinančių energijos išteklių panaudojimu kurui gaminti;

b) elektros energijai:

- saulės, vėjo, bangų, potvynio ir geoterminės kilmės,
- hidraulinės kilmės, gaminamai hidraulinėse elektrinėse,
- gaminamai iš biomasės ar iš biomasės pagamintų produktų,
- gaminamai iš metano, kuris kaupiasi nebenaudojamose anglies kasyklose,

— gaminamai iš kuro elementų;

- c) energetikos produktams ir elektros energijai, naudojamiems mišriai šilumos ir elektros energijos gamybai;
- d) elektros energijai, gaunamai iš šilumos ir elektros energijos mišrios gamybos, jei mišrieji generatoriai yra tinkami aplinkai. Valstybės narės gali taikyti nacionalines „aplinkai tinkamos“ (arba didelio efektyvumo) bendrosios gamybos sąvokas, kol Taryba, remdamasi Komisijos ataskaita ir pasiūlymu, vieningai priims bendrąją sąvoką;
- e) energetikos produktams ir elektros energijai, naudojamiems prekėms ir keleiviams vežti traukiniu, metro, tramvajumi ir troleibusu;
- f) energetikos produktams, tiekiamiems kaip laivų degalai navigacijos vidaus vandenyse tikslais (įskaitant žvejybą), išskyrus privačius pramoginius laivus, ir laive gaminamai elektros energijai;
- g) gamtinėms dujoms valstybėse narėse, kuriose 2000 m. gamtinės dujos sudarė 15 % bendrojo elektros energijos suvartojimo;

Visiškas ar dalinis atleidimas nuo mokesčio ar sumažintas apmokestinimo lygis gali būti taikomi minimaliu dešimties metų laikotarpiu nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos arba kol nacionalinė gamtinių dujų dalis bendrajame energijos suvartojime pasiekia 25 %, priklausomai nuo to, kas pasiekama anksčiau. Tačiau, kai tik nacionalinė gamtinių dujų dalis bendrajame energijos suvartojime pasiekia 20 %, suinteresuotosios valstybės narės taiko tiksliai apibrėžtą apmokestinimo lygį, kuris kasmet didėja, kad anksčiau nurodyto laikotarpio pabaigoje pasiektų bent jau minimalią normą.

Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinė Karalystė gali Šiaurės Airijai atskirai taikyti visišką ar dalinį atleidimą nuo mokesčio už gamtines dujas arba jį sumažinti;

- h) elektros energijai, gamtinėms dujoms, angliai ir kietajam kurui, kurie yra naudojami namų ūkyje ir (arba) organizacijose, kurias suinteresuotosios valstybės narės pripažino kaip labdaros. Šias labdaros organizacijas valstybės narės gali atleisti nuo mokesčio ar sumažinti joms apmokestinimo lygį tik naudojimo neverslui atveju. Kai naudojimas yra įvairių tipų, apmokestinimas taikomas proporcingai kiekvieno tipo naudojimui. Kai naudojimo tipas yra nereikšmingas, jis gali būti traktuojamas kaip lygus nuliui;
- i) gamtinėms ir suskystintosioms naftos dujoms, naudojamoms kaip rektvinių variklių degalai;
- j) variklių degalams, kurie naudojami orlaivių ir laivų gamybos, tobulinimo, bandymo ir techninės priežiūros srityje;
- k) variklių degalams, kurie naudojami vykdam laivybai tinkančių vandens kelių ir uostų dugno valymo operacijas;
- l) šildymui naudojamiems produktams, kuriems taikomas KN kodas 2705.

2. Valstybės narės taip pat gali gamintojui grąžinti dalį ar visą vartotojo sumokėtą mokesčio už elektros energiją, pagamintą iš 1 dalies b punkte nurodytų produktų, sumą.

3. Valstybės narės gali taikyti apmokestinimo iki nulio lygį energetikos produktams ir elektros energijai, naudojamiems žemės ūkio, sodininkystės ar žuvinaišios darbams bei miškininkystėje.

Remdamasi Komisijos pasiūlymu Taryba iki 2008 m. sausio 1 d. išnagrinėja, ar galimybė taikyti apmokestinimo iki nulio lygį yra panaikinama.

16 straipsnis

1. Nepažeisdamos 5 dalies, valstybės narės gali atleisti nuo mokesčio ar sumažinti apmokestinimo normą, taikant fiskalinės kontrolės priemones, 2 straipsnyje nurodytiems apmokestinamiems produktams, kai šie produktai yra pagaminti iš, arba jų sudėtyje yra vienas ar keli iš toliau nurodytų produktų:

- kuriems taikomi KN kodai nuo 1507 iki 1518,
- kuriems taikomi KN kodai 3824 90 55 ir 3824 90 80–3824 90 99 dėl jų sudėtinųjų dalių, gaminamų iš biomasės,
- kuriems taikomi KN kodai 2207 20 00 ir 2905 11 00 ir kurie yra ne sintetinės kilmės,
- gaminami iš biomasės, įskaitant produktus, kuriems taikomi KN kodai 4401 ir 4402.

Valstybės narės taip pat gali taikyti, vykdant fiskalinės kontrolės priemones, sumažintą apmokestinimo lygį 2 straipsnyje nurodytiems apmokestinamiems produktams, kai šiuose produktuose yra vandens (KN kodai 2201 ir 2851 00 10).

„Biomasė“ – tai mikroorganizmų suskaidoma produkto, atliekų ir žemdirbystės, miškininkystės ir susijusių pramonės šakų veiklos liekanų (tarp jų augalinės ir gyvulinės kilmės medžiagų) dalis, taip pat pramonės ir komunalinių atliekų mikroorganizmų suskaidoma dalis.

2. Atleidimas nuo mokesčių ar sumažinti mokesčiai taikant 1 dalyje nurodytą sumažintą normą negali būti didesni už mokesčio sumą, mokamą už 1 dalyje nurodytų produktų, kuriems leidžiama sumažinti mokestį, masę.

Produktams, pagamintiems iš, arba kurių sudėtyje yra 1 dalyje nurodytų produktų, valstybių narių taikomi apmokestinimo lygiai gali būti žemesni nei 4 straipsnyje nustatyti minimalūs lygiai.

3. Valstybių narių taikomas atleidimas nuo mokesčio ar jo sumažinimas yra koreguojami siekiant atsižvelgti į žaliavų kainų

pokyčius, kad būtų išvengta 1 dalyje nurodytų produktų gamybos procese atsiradusių papildomų sąnaudų per didelio kompensavimo.

4. Iki 2003 m. gruodžio 31 d. valstybės narės gali atleisti arba ir toliau taikyti atleidimą nuo mokesčio produktus, kurie yra pagaminti tik arba daugiausiai tik iš 1 dalyje nurodytų produktų.

5. 1 dalyje nurodytiems produktams numatytas atleidimas nuo mokesčio ar jo sumažinimas gali būti suteikiamas pagal daugiametę programą leidimu, kurį ekonominiam operatoriui daugiau nei vieneriems kalendoriniams metams išduoda administracinė institucija. Leidimas atleisti nuo mokesčio ar jį sumažinti negali būti taikomas daugiau kaip šešeriems metams iš eilės. Šis laikotarpis gali būti atnaujinamas.

Kaip administracinės institucijos prieš 2012 m. gruodžio 31 d. priimtos daugiametės programos dalį valstybės narės gali taikyti atleidimą nuo mokesčio ar jo sumažinimą po 2012 m. gruodžio 31 d. ir iki daugiametės programos pabaigos. Šis laikotarpis neatnaujinamas.

6. Jei pagal Bendrijos teisę valstybėms narėms būtų privalomi teisiniai įsipareigojimai pateikti savo rinkai minimalią 1 dalyje nurodytų produktų dalį, tai 1–5 dalys nebetaikomos nuo tos dienos, kai šie įsipareigojimai valstybėse narėse tampa privalomi.

7. Iki 2004 m. gruodžio 31 d. ir po to kas 12 mėnesių valstybės narės pateikia Komisijai atleidimo nuo mokesčių ar jų sumažinimo taikymo pagal šį straipsnį planą.

8. Ne vėliau kaip iki 2009 m. gruodžio 31 d. Komisija Tarybai pateikia ataskaitą apie pagal šį straipsnį suteiktų mokesčių sumažinimų finansinius, ekonominius, žemės ūkio, energetikos, pramonės ir aplinkosaugos aspektus.

17 straipsnis

1. Jei šioje direktyvoje nustatyti apmokestinimo lygiai, bendrai paėmus, taikomi kiekvienai įmonei, valstybės narės gali taikyti mokesčio sumažinimą energetikos produktams, naudojamiems šildymui ar 8 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose nurodytiems tikslams bei elektros energijai šiais atvejais:

- a) daug energijos naudojančių įmonių naudai

„Daug energijos naudojanti įmonė“ – tai 11 straipsnyje nurodytas verslo subjektas, kai energetikos produktų ir elektros energijos pirkimas sudaro mažiausiai 3,0 % gamybos vertės arba nacionalinis mokestis už elektros energiją sudaro mažiausiai 0,5 % pridėtinės vertės. Šiame apibrėžime valstybės narės gali taikyti labiau apribojančias sąvokas, tarp jų ir pardavimo vertės, technologinio proceso ir sektoriaus apibrėžimus.

„Energetikos produktų ir elektros energijos pirkimas“ – tai tikroji energijos, pirkto ar pagamintos įmonėje, kaina. Įtraukti tik elektros energija, šiluma ir energetikos produktai, naudojami šildymui ar 8 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose nurodytiems tikslams. Įtraukti visi mokesčiai, išskyrus PVM.

„Gamybos vertė“ – tai apyvarta, įskaitant su produkto kaina tiesiogiai susijusias subsidijas, pridėdant ar atimant gatavų produktų atsargų, nebaigtos gamybos ir perpardavimui pirktų prekių ir paslaugų pokyčius, atėmus perpardavimui skirtų prekių ir paslaugų pirkimą.

„Pridėtinė vertė“ – tai bendroji apyvarta, apmokestinama PVM, įskaitant pardavimą eksportui, atėmus bendrąjį pirkimą, apmokestinamą PVM, įskaitant importą.

Valstybėms narėms, kurios šiuo metu taiko nacionalines mokesčių sistemas, kuriose daug energijos naudojančios įmonės apibrėžiamos kitais nei elektros energijos kainos palyginimo su gamybos verte ir mokamo nacionalinio mokesčio už elektros energiją palyginimo su pridėtine verte kriterijais, leidžiamas pereinamasis prisitaikymo prie a punkto pirmame papunktyje nurodytos sąvokos laikotarpis, trunkantis ne vėliau kaip iki 2007 m. sausio 1 d.;

b) kai su įmonėmis ar įmonių asociacijomis sudaromi susitarimai, arba yra įgyvendinamos apyvartinių leidimų programos ar lygiaverčiai susitarimai, tol, kol jų tikslai yra aplinkos apsauga ar energetikos efektyvumo didinimas.

2. Neatsižvelgdamos į 4 straipsnio 1 dalį, valstybės narės 2 straipsnyje nurodytiems energetikos produktams ir elektros energijai gali taikyti apmokestinimo iki nulio lygį, kai juos naudoja daug energijos naudojančios įmonės, apibrėžtos šio straipsnio 1 dalyje.

3. Neatsižvelgdamos į 4 straipsnio 1 dalį, valstybės narės 2 straipsnyje nurodytiems energetikos produktams ir elektros energijai gali taikyti apmokestinimo lygį iki 50 % šioje direktyvoje nustatyto minimalaus lygio, kai juos naudoja 11 straipsnyje apibrėžtos verslo subjektai, nenaudojantys daug energijos, kaip apibrėžta šio straipsnio 1 dalyje.

4. Įmonės, kurios naudojami 2 ir 3 dalyje nurodytomis galimybėmis, sudaro susitarimus, apyvartinių leidimų programas ar lygiaverčius susitarimus, kaip nurodyta 1 dalies b punkte. Susitarimų, apyvartinių leidimų programų ar lygiaverčių susitarimų tikslai turi būti aplinkos apsauga ar padidintas energijos efektyvumas, maždaug lygiavertis tam, kuris būtų pasiektas, jei būtų laikomasi Bendrijos standartinių minimalių normų.

18 straipsnis

1. Nukrypstant nuo šios direktyvos nuostatų, valstybėms narėms šiuo dokumentu leidžiama ir toliau taikyti II priede nurodytų apmokestinimo lygių mažinimą ar atleidimą nuo mokesčių.

Priklausomai nuo Tarybos atliktos išankstinės peržiūros, remiantis Komisijos pasiūlymu, šis leidimas nustoja galios 2006 m. gruodžio 31 d. arba II priede nurodytą dieną.

2. Neatsižvelgdamos į 3–12 dalyse nurodytus laikotarpius, jei tai labai neiškreipia konkurencijos, valstybės narės, turinčios sunkumų įgyvendinant naujus minimalius apmokestinimo lygius, galės taikyti pereinamąjį laikotarpį iki 2007 m. sausio 1 d., ypač siekiant išvengti pavojaus kainų stabilumui.

3. Ispanijos Karalystė gali taikyti pereinamąjį laikotarpį iki 2007 m. sausio 1 d., kad pritaiktų savo nacionalinį gazolio, kuris naudojamas kaip reaktyvinių variklių degalai, apmokestinimo lygį iki naujo minimalaus 302 eurų lygio, ir iki 2012 m. sausio 1 d., kad pasiektų 330 eurų. Iki 2009 m. gruodžio 31 d. ji gali toliau taikyti konkrečią sumažintą normą komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, su sąlyga, kad šis mokestis netaps mažesnis nei 287 eurų už 1 000 l ir kad 2003 m. sausio 1 d. galiojantys nacionaliniai apmokestinimo lygiai nebus sumažinti. Nuo 2010 m. sausio 1 d. iki 2012 m. sausio 1 d. ji gali taikyti diferencijuotą normą komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, su sąlyga, kad šis mokestis netaps mažesnis nei 302 eurų už 1 000 l ir kad 2010 m. sausio 1 d. galiojantys nacionaliniai apmokestinimo lygiai nebus sumažinti. Konkreti sumažinta norma komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių kuras, apmokestinti taip pat gali būti taikoma iki 2012 m. sausio 1 d. Atsižvelgiant į 7 straipsnio 3 dalies a punktą, apibrėžiant komercinę paskirtį, iki 2008 m. sausio 1 d. ji gali taikyti maksimalų leidžiamą ne mažesnę kaip 3,5 t pakrautos transporto priemonės svorį.

4. Austrijos Respublika gali taikyti pereinamąjį laikotarpį iki 2007 m. sausio 1 d., kad pritaiktų savo nacionalinį gazolio, kuris naudojamas kaip reaktyvinių variklių degalai, apmokestinimo lygį iki naujo minimalaus 302 eurų lygio, ir iki 2012 m. sausio 1 d., kad pasiektų 330 eurų. Iki 2009 m. gruodžio 31 d. ji gali toliau taikyti konkrečią sumažintą normą komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, su sąlyga, kad šis mokestis netaps mažesnis nei 287 eurų už 1 000 l ir kad 2003 m. sausio 1 d. galiojantys nacionaliniai apmokestinimo lygiai nebus sumažinti. Nuo 2010 m. sausio 1 d. iki 2012 m. sausio 1 d. ji gali taikyti diferencijuotą normą komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, su sąlyga, kad šis mokestis netaps mažesnis nei 302 eurų už 1 000 l ir kad 2010 m. sausio 1 d. galiojantys nacionaliniai apmokestinimo lygiai nebus sumažinti.

5. Belgijos Karalystė gali taikyti pereinamąjį laikotarpį iki 2007 m. sausio 1 d., kad pritaikytų savo nacionalinį gazolio, kuris naudojamas kaip reaktyvinių variklių degalai, apmokestinimo lygį iki naujo minimalaus 302 eurų lygio, ir iki 2012 m. sausio 1 d., kad pasiektų 330 eurų. Iki 2009 m. gruodžio 31 d. ji gali toliau taikyti konkrečią sumažintą normą komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, su sąlyga, kad šis mokestis netaps mažesnis nei 287 eurų už 1 000 l ir kad 2003 m. sausio 1 d. galiojantys nacionaliniai apmokestinimo lygiai nebus sumažinti. Nuo 2010 m. sausio 1 d. iki 2012 m. sausio 1 d. ji gali taikyti diferencijuotą normą komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, su sąlyga, kad šis mokestis netaps mažesnis nei 302 eurų už 1 000 l ir kad 2010 m. sausio 1 d. galiojantys nacionaliniai apmokestinimo lygiai nebus sumažinti.

6. Liuksemburgo Didžioji Kunigaikštystė gali taikyti pereinamąjį laikotarpį iki 2007 m. sausio 1 d., kad pritaikytų savo nacionalinį gazolio, kuris naudojamas kaip reaktyvinių variklių degalai, apmokestinimo lygį iki naujo minimalaus 302 eurų lygio, ir iki 2012 m. sausio 1 d., kad pasiektų 330 eurų. Iki 2009 m. gruodžio 31 d. ji gali toliau taikyti konkrečią sumažintą normą komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, su sąlyga, kad šis mokestis netaps mažesnis nei 287 eurų už 1 000 l ir kad 2003 m. sausio 1 d. galiojantys nacionaliniai apmokestinimo lygiai nebus sumažinti. Nuo 2010 m. sausio 1 d. iki 2012 m. sausio 1 d. ji gali taikyti diferencijuotą normą komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, su sąlyga, kad šis mokestis netaps mažesnis nei 302 eurų už 1 000 l ir kad 2010 m. sausio 1 d. galiojantys nacionaliniai apmokestinimo lygiai nebus sumažinti.

7. Portugalijos Respublika gali nustatyti mažesnius nei šioje direktyvoje nustatyti apmokestinimo lygius už energetikos produktus ir elektros energiją, suvartojamus autonominiuose Azorų salyno ir Madeiros regionuose, siekiant kompensuoti transporto išlaidas, patiriamas dėl šių regionų geografinės padėties.

Ispanijos Karalystė gali taikyti pereinamąjį laikotarpį iki 2007 m. sausio 1 d., kad pritaikytų savo nacionalinį gazolio, kuris naudojamas kaip reaktyvinių variklių degalai, apmokestinimo lygį iki naujo minimalaus 302 eurų lygio, ir iki 2012 m. sausio 1 d., kad pasiektų 330 eurų. Iki 2009 m. gruodžio 31 d. ji gali toliau taikyti konkrečią sumažintą normą komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, su sąlyga, kad šis mokestis netaps mažesnis nei 287 eurų už 1 000 l ir kad 2003 m. sausio 1 d. galiojantys nacionaliniai apmokestinimo lygiai nebus sumažinti. Nuo 2010 m. sausio 1 d. iki 2012 m. sausio 1 d. ji gali taikyti diferencijuotą normą komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, su sąlyga, kad šis mokestis netaps mažesnis nei 302 eurų už 1 000 l ir kad 2010 m. sausio 1 d. galiojantys nacionaliniai apmokestinimo lygiai nebus sumažinti. Diferencijuota norma komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, apmokestinti taip

pat gali būti taikoma iki 2012 m. sausio 1 d. Atsižvelgiant į 7 straipsnio 3 dalies a punktą, iki 2008 m. sausio 1 d. komercinės paskirties apibrėžimui ji gali taikyti maksimalų leidžiamą ne mažesnę kaip 3,5 t pakrautos transporto priemonės svorį.

Portugalijos Respublika elektros energijai apmokestinti iki 2010 m. sausio 1 d. gali taikyti visišką ar dalinį atleidimą nuo mokesčių.

8. Graikijos Respublika už Lesbos, Chijos, Samos, Dodekaneso ir Kyklado departamentuose bei Egėjo jūros Tasos, Šiaurės Sporado, Samotrako ir Skiros salose kaip reaktyvinių variklių degalai naudojamą gazolį ir suvartojamą benzina 1 000 l gali taikyti apmokestinimo lygį, ne daugiau kaip 22 eurų mažesnę už šioje direktyvoje nustatytas minimalias normas.

Iki 2010 m. sausio 1 d. Graikijos Respublika gali taikyti pereinamąjį laikotarpį, kad savo dabartinę sunaudotos elektros energijos apmokestinimo sistemą pakeistų į produkcijos apmokestinimo sistemą ir pasiektų naują benzino apmokestinimo lygį.

Graikijos Respublika gali taikyti pereinamąjį laikotarpį iki 2007 m. sausio 1 d., kad pritaikytų savo nacionalinį gazolio, kuris naudojamas kaip reaktyvinių variklių degalai, apmokestinimo lygį iki naujo minimalaus 302 eurų lygio, ir iki 2012 m. sausio 1 d., kad pasiektų 330 eurų. Iki 2009 m. gruodžio 31 d. ji gali toliau taikyti konkrečią sumažintą normą komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, su sąlyga, kad šis mokestis netaps mažesnis nei 287 eurų už 1 000 l ir kad 2003 m. sausio 1 d. galiojantys nacionaliniai apmokestinimo lygiai nebus sumažinti. Nuo 2010 m. sausio 1 d. iki 2012 m. sausio 1 d. ji gali taikyti diferencijuotą normą komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, su sąlyga, kad šis mokestis netaps mažesnis nei 302 eurų už 1 000 l ir kad 2010 m. sausio 1 d. galiojantys nacionaliniai apmokestinimo lygiai nebus sumažinti. Diferencijuota norma komercinės paskirties gazoliui, naudojamam kaip reaktyvinių variklių degalai, apmokestinti taip pat gali būti taikoma iki 2012 m. sausio 1 d. Atsižvelgiant į 7 straipsnio 3 dalies a punktą, iki 2008 m. sausio 1 d. komercinės paskirties apibrėžimui ji gali taikyti maksimalų leidžiamą ne mažesnę kaip 3,5 t pakrautos transporto priemonės svorį.

9. Airijos Respublika elektros energijai apmokestinti iki 2008 m. sausio 1 d. gali taikyti visišką ar dalinį atleidimą nuo mokesčių.

10. Prancūzijos Respublika iki 2009 m. sausio 1 d. gali taikyti visišką ar dalinį atleidimą nuo mokesčio ar jį sumažinti energetikos produktams ir elektros energijai, naudojamiems valstybinės, regioninės ar vietinės valdžios institucijų ar kitų viešąja teise besivadovaujančių įstaigų, kai savo veikloje ar sandoriuose jos dalyvauja kaip valstybės institucijos.

Parancūzijos Respublika iki 2009 m. sausio 1 d. gali taikyti pereinamąjį laikotarpį, kad pritaikytų savo dabartinę elektros energijos apmokestinimo sistemą prie šios direktyvos nuostatų. Šiuo laikotarpiu turi būti atsižvelgiama į dabartinio vietinio elektros energijos apmokestinimo visuotinį vidutinį lygį, kad būtų galima įvertinti, ar laikomasi šioje direktyvoje nustatytų minimalių normų.

11. Italijos Respublika iki 2008 m. sausio 1 d. komercinės paskirties apibrėžimui gali taikyti maksimalų leidžiamą ne mažesnę kaip 3,5 t pakrautos transporto priemonės svorį, kaip nurodyta 7 straipsnio 3 dalies a punkte.

12. Vokietijos Federacinė Respublika iki 2008 m. sausio 1 d. komercinės paskirties apibrėžimui gali taikyti maksimalų leidžiamą 12 t pakrautos transporto priemonės svorį, kaip nurodyta 7 straipsnio 3 dalies a punkte.

13. Nyderlandų Karalystė iki 2008 m. sausio 1 d. komercinės paskirties apibrėžimui gali taikyti maksimalų leidžiamą 12 t pakrautos transporto priemonės svorį, kaip nurodyta 7 straipsnio 3 dalies a punkte.

14. Nustatytų pereinamųjų laikotarpių metu valstybės narės palaipsniui mažina atitinkamą skirtumą tarp savo ir naujų minimalių apmokestinimo lygių. Tačiau, kai skirtumas tarp nacionalinio lygio ir minimalaus lygio neviršija 3 % šio minimalaus lygio, suinteresuotos valstybės narės gali palaukti iki laikotarpio pabaigos, kad pritaikytų savo nacionalinį lygį.

19 straipsnis

1. Be ankstesniuose straipsniuose išdėstytų nuostatų, ypač 5, 15 ir 17 straipsniuose, Taryba, Komisijai pasiūlius, bet kuriai valstybei narei gali vieningai leisti toliau atleisti nuo mokesčių ar juos sumažinti remiantis konkrečios politikos sumetimais.

Valstybė narė, norinti taikyti šią priemonę, apie tai atitinkamai praneša Komisijai ir taip pat jai pateikia visą tiesiogiai susijusią ir būtiną informaciją.

Komisija išnagrinėja prašymą, atsižvelgdama, *inter alia*, į tinkamą vidaus rinkos funkcionavimą, poreikį užtikrinti sąžiningą konkurenciją bei Bendrijos sveikatos, aplinkos apsaugos, energetikos ir transporto politiką.

Per tris mėnesius nuo visos tiesiogiai susijusios ir būtinos informacijos gavimo dienos Komisija pateikia Tarybai pasiūlymą leisti tokią priemonę arba praneša Tarybai priežastis, dėl kurių nepateikė pasiūlymo leisti šią priemonę.

2. 1 dalyje nurodyti leidimai suteikiami maksimaliam 6 metų laikotarpiui, kurį galima atnaujinti 1 dalyje nustatyta tvarka.

3. Jei Komisija nusprendžia, kad 1 dalyje numatyti atleidimai daugiau nebėra subalansuoti, ypač kalbant apie sąžiningą konkurenciją ar vidaus rinkos veiklos iškraipymą, arba Bendrijos sveikatos, aplinkos apsaugos, energetikos ir transporto politikos sričių atžvilgiu, ji Tarybai pateikia atitinkamus pasiūlymus. Taryba vienbalsiai priima sprendimą dėl šių pasiūlymų.

20 straipsnis

1. Nuo Direktyvos 92/12/EEB kontrolės ir judėjimo nuostatų priklauso tik tie energetikos produktai:

- a) kuriems taikomi KN kodai nuo 1507 iki 1518, jei jie skirti naudoti kaip krosnių kuras ar variklių degalai;
- b) kuriems taikomi KN kodai 2707 10, 2707 20, 2707 30 ir 2707 50;
- c) kuriems taikomi KN kodai nuo 2710 11 iki 2710 19 69. Tačiau produktams, kuriems taikomi KN kodai 2710 11 21, 2710 11 25 ir 2710 19 29, kontrolės ir judėjimo nuostatos taikomos tik esant didmeniniam komercinės paskirties judėjimui;
- d) kuriems taikomi KN kodai 2711 (išskyrus 2711 11, 2711 21 ir 2711 29);
- e) kuriems taikomas KN kodas 2901 10;
- f) kuriems taikomi KN kodai 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 ir 2902 44;
- g) kuriems taikomas KN kodas 2905 11 00, nėra sintetinės kilmės, jei jie skirti naudoti kaip krosnių ar variklių kuras;
- h) kuriems taikomas KN kodas 3824 90 99, jei jie skirti naudoti kaip krosnių kuras ar variklių degalai.

2. Jei valstybė narė sužino, kad kiti nei 1 dalyje krosnių kuras, variklių degalai ar kaip nors kitaip yra pretekstas išsisukinėti, vengti ar piktnaudžiauti, ji nedelsdama apie tai praneša Komisijai. Ši nuostata taip pat taikoma elektros energijai. Komisija perduoda pranešimą kitoms valstybėms narėms per vieną mėnesį nuo šios informacijos gavimo dienos. Tada sprendimas, ar aptariamam produktui turėtų būti taikomos Direktyvos 92/12/EEB kontrolės ir judėjimo nuostatos, priimamas 27 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Pagal dvišalius susitarimus valstybės narės gali apsieiti be kai kurių arba visų Direktyvoje 92/12/EEB nustatytų kontrolės priemonių kai kurių arba visų 1 dalyje nurodytų produktų atžvilgiu tol, kol jiems netaikomi šios direktyvos 7–9 straipsniai. Šie susitarimai neturi įtakos valstybėms narėms, kurios nėra šių susitarimų šalys. Apie visus dvišalius susitarimus pranešama Komisijai, kuri informuoja kitas valstybes nares.

21 straipsnis

1. Be bendrųjų nuostatų, apibrėžiančių apmokestinamą įvykį, ir Direktyvoje 92/12/EEB nustatytų mokėjimo nuostatų, mokestis už energetikos produktus taip pat turi būti mokamas atsitikus vienam iš 2 straipsnio 3 dalyje nurodytų apmokestinamų įvykių.

2. Šioje direktyvoje Direktyvos 92/12/EEB 4 straipsnio c punkte ir 5 straipsnio 1 dalyje esantis žodis „gamyba“ atitinkamai apima ir „gavybą“.

3. Energetikos produktų naudojimas energetikos produktus gaminančioje įmonėje nelaikomas apmokestinamu įvykiu, dėl kurio reikia apmokestinti, jei naudojami šioje įmonėje pagaminti energetikos produktai. Valstybės narės taip pat gali manyti, kad elektros energijos ir kitų energetikos produktų, kurie nėra gaminami šioje įmonėje, naudojimas ir energetikos produktų bei elektros energijos naudojimas įmonėje, gaminančioje kurą elektros energijai gaminti, nėra apmokestinamas įvykis. Kai naudojimas nėra susijęs su energetikos produktų gamyba, ypač su transporto priemonių varymu, jis laikomas apmokestinamu įvykiu, dėl kurio reikia apmokestinti.

4. Valstybės narės taip pat gali numatyti, kad mokestis už energetikos produktus ir elektros energiją turi būti mokamas tuomet, kai nustatoma, kad jau nebevykdomos ar iš viso nėra vykdomos galutiniam naudojimui nustatytos nacionalinės sąlygos, suteikiančios teisę į sumažintą apmokestinimo lygį ar atleidimą nuo mokesčio mokėjimo.

5. Taikant Direktyvos 92/12/EEB 5 ir 6 straipsnius, elektros energija ir gamtinės dujos turi būti apmokestinamos ir tai atliekama tuomet, kai jas tiekia paskirstytojas ar persikirstytojas. Kai produktai vartojimui pristatomi valstybėje narėje, kurioje neįsikūręs paskirstytojas ar perpaskirstytojas, valstybių narių pristatymo mokesčiu apmokestinama įmonė, kuri turi būti registruota valstybėje narėje, į kurią pristatomi produktai. Visais atvejais mokestis uždedamas ir renkamas kiekvienos valstybės narės nustatyta tvarka.

Nepaisydamos pirmosios dalies, valstybės narės turi teisę nustatyti apmokestinamą įvykį tuo atveju, kai jų dujotiekiai nesijungia su kitų valstybių narių dujotiekiais.

Įmonė, gaminanti elektros energiją savo reikmėms, yra laikoma paskirstytoju. Nepaisydamos 14 straipsnio 1 dalies a punkto, valstybės narės gali atleisti nuo mokesčio smulkius elektros energijos gamintojus, su sąlyga, kad jos apmokestina elektros tai energijai gaminti naudojamus produktus.

Taikant Direktyvos 92/12/EEB 5 ir 6 straipsnius anglis, koksas ir lignitas turi būti apmokestinami ir tai atliekama tuomet, kai juos pristato įmonės, kurias šiam tikslui turi registruoti atitinkamos institucijos. Šios institucijos gali leisti gamintojui, pardavėjui, importuotojui ar finansiniam atstovui pavaduoti registruotą įmonę vykdant jai uždėtus finansinius išpareigojimus. Mokestis uždedamas ir renkamas kiekvienos valstybės narės nustatyta tvarka.

6. Valstybės narės neprivalo laikyti „energetikos produktų gamyba“ šių operacijų:

- a) operacijų, kurių metu atsitiktinai išgaunami nedideli naftos kiekiai;
 - b) operacijų, kurias atlikdamas energetikos produktų vartotojas gali ją pakartotinai panaudoti savo paties įmonėje, jeigu už tokius produktus jau sumokėtas mokestis yra ne mažesnis už tą, kurį reikėtų sumokėti už pakartotinai naudojamą produktą, jeigu šis būtų iš naujo apmokestintas;
 - c) energetikos produktų maišymo vienu su kitais ar kitomis medžiagomis už įmonės-gamintojos ar muitinės sandėlio ribų, jeigu:
 - i) mokestis už atskirus produktus jau sumokėtas; ir
 - ii) sumokėta suma yra ne mažesnė už mokesčio sumą, mokėtiną už produktų mišinį.
- i papunkčio sąlyga netaikoma, jei mišinys atleidžiamas nuo mokesčio dėl konkretaus panaudojimo.

22 straipsnis

Pasikeitus mokesčio normoms, mokestis už naudojamus energetikos produktus gali būti padidintas arba sumažintas.

23 straipsnis

Valstybės narės gali grąžinti mokesčius, jau sumokėtus už užterštus ar atsitiktinai sumaišytus energetikos produktus, grąžintus į muitinės sandėlį perdirbimui.

24 straipsnis

1. Vienoje valstybėje narėje vartojimui išleisti energetikos produktai, patalpinti į komercinės paskirties transporto priemonių standartines cisternas ir skirti naudoti kaip tų pačių transporto priemonių variklių degalai, taip pat specialiuose konteneriuose, ir vežimo metu skirti naudoti šiuos kontenerius aprūpinančių sistemų darbui, kitose valstybėse narėse neapmokestinami.

2. Šiame straipsnyje

„standartinės cisternos“ – tai:

- cisternos, gamintojo nuolatinei pritvirtintos prie visų to paties tipo, kaip ir nagrinėjama, transporto priemonių ir kurių nuolatinis pritaikymas leidžia kurą naudoti tiesiogiai ir varymui, ir, tam tikrais atvejais, šaldymo bei kitų sistemų darbui vežimo metu. Dujų cisternos, pritaikytos prie transporto priemonių, suprojektuotų dujas naudoti tiesiogiai kaip degalus, ir cisternos, pritaikytos prie kitų sistemų, kurios gali būti įrengtos transporto priemonėje, taip pat laikomi standartinėmis cisternomis,

— cisternos, gamintojo nuolatinei priverstintos prie visų to paties tipo, kaip ir nagrinėjamas, konteinerių, ir kurių nuolatinis pritaikymas transportavimo metu leidžia degalus naudoti tiesiogiai šaldymo bei kitų sistemų, kuriomis aprūpinti specialūs konteineriai, darbui.

„Specialūs konteineriai“ – tai bet koks konteineris, turintis specialiai suprojektuotus prietaisus šaldymo, prisotinimo deguonimi, šiluminės izoliacijos ir kitoms sistemoms.

25 straipsnis

1. Valstybės narės kiekvienais metais sausio 1 d. bei pasikeitus bet kuriam nacionalinės teisės aktui praneša Komisijai apie 2 straipsnyje išvardytiems produktams taikomus mokesčių lygius.

2. Kai valstybių narių taikomų mokesčių lygiai yra išreikšti kitais nei 7–10 straipsniuose kiekvienam produktui nurodytais matavimo vienetais, valstybės narės taip pat praneša apie atitinkamus apmokestinimo lygius, išreikštus tais vienetais.

26 straipsnis

1. Valstybės narės praneša Komisijai apie priemones, kurių ėmėsi pagal 5 straipsnį, 14 straipsnio 2 dalį, 15 ir 17 straipsnius.

2. Tokios priemonės kaip atleidimas nuo mokesčio, jo sumažinimas, diferencijavimas ar grąžinimas šioje direktyvoje apibrėžta prasme galėtų sudaryti valstybės pagalbą, o apie tai pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį turi būti pranešama Komisijai.

Informacija, pateikta remiantis šia direktyva, neatleidžia valstybių narių nuo įsipareigojimo teikti informaciją pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį.

3. 1 dalies įpareigojimas teikti Komisijai informaciją apie priemones, kurių buvo imtasi pagal 5 straipsnį, neatleidžia valstybių narių nuo Direktyvos 83/189/EEB įpareigojimo teikti bet kokią informaciją.

27 straipsnis

1. Komisijai padeda Akcizų komitetas, įkurtas pagal Direktyvos 92/12/EEB 24 straipsnio 1 dalį.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nurodytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

28 straipsnis

1. Valstybės narės priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, šios direktyvos įgyvendinimui ne vėliau kaip nuo 2003 m. gruodžio 31 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Jos taiko šias nuostatas nuo 2004 m. sausio 1 d., išskyrus 16 straipsnyje ir 18 straipsnio 1 dalyje išdėstytas nuostatas, kurias valstybės narės gali taikyti nuo 2003 m. sausio 1 d.

3. Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

4. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

29 straipsnis

Taryba, remdamasi Komisijos ataskaita ir, jei reikia, jos pasiūlymu, periodiškai nagrinėja atleidimo nuo mokesčių ar jų sumažinimo atvejus bei šioje direktyvoje nustatytus minimalius apmokestinimo lygius ir, pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, vienbalsiai priima būtinas priemones. Komisijos ataskaitoje ir Tarybos nuomonėje atsižvelgiama į tinkamą vidaus rinkos funkcionavimą, tikrąją minimalaus apmokestinimo lygio vertę ir į platesnius Sutarties tikslus.

30 straipsnis

Neatsižvelgiant į 28 straipsnio 2 dalį, nuo 2003 m. gruodžio 31 d. Direktyvos 92/81/EEB ir 92/82/EEB yra panaikinamos.

31 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

32 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 2003 m. spalio 27 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. MATTEOLI

PRIEDAS

A lentelė. – Variklių degalams taikomi minimalūs apmokestinimo lygiai

	2004 m. sausio 1 d.	2010 m. sausio 1 d.
Benzinas su švino priemaisomis (eurai už 1 000 l) KN kodai 2710 11 31, 2710 11 51 ir 2710 11 59	421	421
Bešvinis benzinas (eurai už 1 000 l) KN kodai 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 ir 2710 11 49	359	359
Gazolis (eurai už 1 000 l) KN kodai 2710 19 41–2710 19 49	302	330
Žibalas (eurai už 1 000 l) KN kodai 2710 19 21 ir 2710 19 25	302	330
Suskystintosios naftos dujos (eurai už 1 000 kg) KN kodai 2711 12 11–2711 19 00	125	125
Gamtinės dujos (eurai už aukštesniosios degimo šilumos gigadžaulį) KN kodai 2711 11 00 ir 2711 21 00	2,6	2,6

B lentelė. – Minimalūs apmokestinimo lygiai, taikomi variklių degalams, naudojamiems pagal 8 straipsnio 2 dalyje nustatytą paskirtį

Gazolis (eurai už 1 000 l) KN kodai 2710 19 41–2710 19 49	21
Žibalas (eurai už 1 000 l) KN kodai 2710 19 21–2710 19 25	21
Suskystintosios naftos dujos (eurai už 1 000 kg) KN kodai 2711 12 11–2711 19 00	41
Gamtinės dujos (eurai už aukštesniosios degimo šilumos gigadžaulį) KN kodai 2711 11 00 ir 2711 21 00	0,3

C lentelė. – Krosnių kurui ir elektros energijai taikomi minimalūs apmokestinimo lygiai

	Naudojimas verslui	Naudojimas neverslui
Gazolis (eurai už 1 000 l) KN kodai 2710 19 41–2710 19 49	21	21
Labai sieringas mazutas (eurai už 1 000 kg) KN kodai 2710 19 61–2710 19 69	15	15
Žibalas (eurai už 1 000 l) KN kodai 2710 19 21 ir 2710 19 25	0	0
Suskystintosios naftos dujos (eurai už 1 000 kg) KN kodai 2711 12 11–2711 19 00	0	0
Gamtinės dujos (eurai už aukštesniosios degimo šilumos gigadžaulį) KN kodai 2711 11 00 ir 2711 21 00	0,15	0,3
Anglis ir koksas (eurai už aukštesniosios degimo šilumos gigadžaulį) KN kodai 2701, 2702 ir 2704	0,15	0,3
Elektros energija (eurai už MWh) KN kodas 2716	0,5	1,0

II PRIEDAS

18 straipsnio 1 dalyje nurodytas apmokestinimo normų sumažinimas ir atleidimas nuo apmokestinimo

1. BELGIJA:

- suskystintosioms naftos dujoms, gamtinėms dujoms ir metanui,
- vietinėms viešojo keleivinio transporto priemonėms,
- oro skrydžiams, kurie nepatenka į šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo sritį,
- navigacijai privačiais pramoginiais laivais,
- sumažinama labai sieriingam mazutui taikoma akcizo norma, norint paskatinti aplinkai tinkamų kuro rūšių naudojimą. Šis sumažinimas yra konkrečiai susijęs su sieros kiekiu, o sumažinta norma jokiais atvejais negali būti mažesnė kaip 6,5 euro už toną,
- naudotoms alyvoms, kurios tuojau pat po panaudojimo ar po naudotų alyvų perdirbimo proceso yra dar kartą naudojamos kaip kuras, ir kai pakartotinis naudojimas yra apmokestinamas,
- diferencijuojama mažai sieros (50 ppm) ir aromatinių angliavandenilių (35 %) turinčio bešvinio benzino akcizo norma,
- diferencijuojama mažai sieros (50 ppm) turinčio dyzelino akcizo norma.

2. DANIJA:

- nuo 2002 m. vasario 1 d. iki 2008 m. sausio 1 d.: diferencijuojama akcizo norma, taikoma labai sieriingam mazutui ir krosnių kurui, kuriuos naudoja daug energijos vartojančios įmonės šilumai ir karštam vandeniui gaminti. Maksimali leidžiama diferencijuoto akcizo mokesčio suma labai sieriingam mazutui yra 0,0095 euro už kg, o krosnių kurui – 0,008 euro už litrą. Akcizo normos sumažinimas turi atitikti šios direktyvos sąlygas, ypač minimalias normas,
- sumažinamos dyzelinui taikomos akcizo normos, norint paskatinti aplinkai tinkamų kuro rūšių naudojimą, su sąlyga, kad tokios paskatos yra susiję su nustatytais techninėmis charakteristikomis, apimančiomis savitąjį sunkį, sieros kiekį, distiliacijos temperatūrą, cetaninį skaičių bei indeksą, ir kad šios normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus,
- diferencijuotų akcizo normų taikymas benzinui, paskirstomam degalinėse, kurios aprūpintos benzino garų grąžinimo sistemomis, ir kitose degalinėse paskirstomam benzinui, su sąlyga, kad diferencijuotos normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač minimalias akcizo normas,
- diferencijuojamos benzino akcizo normos, su sąlyga, kad diferencijuotos normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač jos 7 straipsnyje nustatytas minimalias akcizo normas,
- vietinėms viešojo keleivinio transporto priemonėms;
- diferencijuojamos gazolino akcizo normoms, su sąlyga, kad diferencijuotos normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač jos 7 straipsnyje nustatytas minimalias akcizo normas,
- iš dalies kompensuojama suma komerciniam sektoriui, jei susiję mokesčiai atitinka Bendrijos teisę, ir kad sumokėto ir nekompensuoto mokesčio suma visada atitinka minimalias mineralinių alyvų akcizo normas ar monitoringo mokesčių, nustatytus Bendrijos teisės aktuose,
- oro skrydžiams, kurie nepatenka į šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo sritį,
- taikoma sumažinta benzino maksimali 0,03 Danijos kronos už litrą norma, kai jis paskirstomas degalinėse, atitinkančiose griežtesnius įrangos ir eksploatacijos standartus, skirtus metilo ir tretinio butilo eterių nutekėjimui į gruntinius vandenis sumažinti, jei diferencijuotos normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač minimalias akcizo normas.

3. VOKIETIJA:

- nuo 2003 m. sausio 1 d. iki 2005 m. gruodžio 31 d. diferencijuojama akcizo norma, taikoma kurui, kuriame maksimalus sieros kiekis yra 10 ppm,
- panaudotiems dujinams angliavandeniliams, kai jie naudojami kaip krosnių kuras,

- diferencijuojama akcizo norma mineralinėms alyvoms, naudojamoms kaip vietinio keleivinio transporto priemonių variklių degalai, priklausomai nuo Direktyvos 92/82/EEB įpareigojimų atitikimo,
 - mineralinių alyvų pavyzdžiams, skirtiems analizei, gaminių bandymams ar kitiems moksliniams tikslams,
 - diferencijuojama akcizo norma krosnių kurui, naudojamam apdirbamojoje pramonėje, jei diferencijuotos normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus,
 - naudotoms alyvoms kurios tuojau pat po panaudojimo ar po naudotų alyvų perdirbimo proceso yra dar kartą naudojamos kaip kuras, ir kai pakartotinis naudojimas yra apmokestinamas.
4. GRAIKIJA:
- naudojimui šalies ginkluotosioms pajėgoms,
 - suteikiama akcizo nuolaida mineralinėms alyvoms, naudojamoms kaip degalai oficialioms ministrų kabineto ir šalies policijos pajėgų transporto priemonėms vartyti,
 - vietinio viešojo keleivinio transporto priemonėms,
 - diferencijuojamos bešvinio benzino mokesčio normos, siekiant atspindėti įvairias aplinkosaugos kategorijas, su sąlyga, kad diferencijuotos normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač jos 7 straipsnyje nustatytus minimalius apmokestinimo lygius,
 - pramonės tikslis naudojamiems suskystintosioms naftos dujoms ir metanui.
5. ISPANIJA:
- suskystintosioms naftos dujoms, naudojamoms kaip degalai vietinio viešojo keleivinio transporto priemonėms,
 - suskystintosioms naftos dujoms, naudojamoms kaip degalai taksi automobiliams,
 - diferencijuojamos bešvinio benzino mokesčio normos, siekiant atspindėti įvairias aplinkosaugos kategorijas, su sąlyga, kad diferencijuotos normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač jos 7 straipsnyje nustatytus minimalius apmokestinimo lygius,
 - naudotoms alyvoms, kurios tuojau pat po panaudojimo ar po naudotų alyvų perdirbimo proceso yra kartą tiesiogiai naudojamos kaip kuras, ir kai pakartotinis naudojimas yra apmokestinamas.
6. PRANCŪZIJA:
- iki 2005 m. sausio 1 d. diferencijuojamos mokesčių normoms dyzelinui, naudojamam komercinės paskirties transporto priemonėse; nuo 2003 m. kovo 1 d. šios normos negali būti mažesnės kaip 380 eurų už 1 000 l,
 - tam tikrų politikų, kurių tikslas – padėti gyventojų sumažėjimą patiriančioms sritims, pagrindu,
 - vartojimui Korsikos saloje, su sąlyga, kad sumažintos normos visą laiką atitinka minimalias mineralinių alyvų akcizo normas, numatytas pagal Bendrijos įstatymus,
 - diferencijuotai akcizo normai, taikomai naujam kurui, kurį sudaro paviršiaus aktyviosiomis medžiagomis stabilizuota vandens ir antifrizo/dyzelino emulsija, su sąlyga, kad diferencijuotos normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač minimalias akcizo normas,
 - diferencijuojamos akcizo normos aukščiausios rūšies bešviniam benzinui, turinčiam kalio priedų (ar kitų tokių pat poveikį turinčių priedų), didinančių pasipriešinimą variklio degimui,
 - taksi automobiliams naudojamiems degalams, metinės kvotos ribose,
 - nuo akcizo mokesčio atleidžiamos dujos, naudojamos kaip degalai viešajam transportui, priklausomai nuo metinės kvotos,
 - nuo akcizo mokesčio atleidžiamos dujos, naudojamos kaip variklių degalai dujomis varomose šiuksliavežėse,
 - sumažinamos labai sieraingam mazutui taikomos apmokestinimo normos, norint paskatinti aplinkai tinkamų kuro rūšių naudojimą; šis sumažinimas yra konkrečiai susijęs su sieros kiekiu, o labai sieraingam mazutui taikoma akcizo norma turi atitikti minimalią labai sieraingo mazuto apmokestinimo normą, nustatytą Bendrijos teisės aktuose,
 - labai sieraingas mazutas, naudojamas kaip kuras aliuminio oksido gamyboje Gardanne regione, atleidžiamas nuo mokesčio,
 - oro skrydžiams, kurie nepatenka į šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo sritį,
 - gazolinui, tiekiamam iš Korsikos uostų į privačius pramoginius laivus,

- naudotoms alyvoms, kurios tuojau pat po panaudojimo ar po naudotų alyvų perdirbimo proceso yra dar kartą naudojamos kaip kuras, ir kai pakartotinis naudojimas yra apmokestinamas,
- vietinio viešojo keleivinio transporto priemonėms iki 2005 m. gruodžio 31 d.,
- išduodami leidimai taikyti diferencijuotą akcizo normą degiamam mišiniui „benzinas/etilo alkoholio deriniai, kuriuose esantis alkoholis yra pagamintas iš žemės ūkio produktų“ ir degiamam mišiniui „dyzelinas/augalinio aliejaus esteriai“. Norėdami leisti sumažinti akcizą augalinio aliejaus esterių ir etilo alkoholio produktų turintiems mišiniams, naudojamiems kaip degalai šioje direktyvoje apibrėžta prasme, Prancūzijos valdžios institucijos vėliausiai iki 2003 m. gruodžio 31 d. turi išduoti reikiamus leidimus suinteresuotoms biokurą gaminančioms įmonėms. Leidimai galioja daugiausiai šešerius metus nuo išdavimo dienos. Leidime nurodytas sumažinimas gali būti taikomas po 2003 m. gruodžio 31 d. iki leidimo galiojimo pabaigos. Sumažinti akcizai minėtuose mišiniuose naudojamam augalinio aliejaus esteriumi neviršija 35,06 eurų už hl arba 396,64 eurų už t, o etilo alkoholio produktams neviršija 50,23 eurų už hl arba 297,35 eurų už t. Sumažintas akcizo mokestis yra koreguojamas atsižvelgiant į žaliavų kainų kitimą, siekiant išvengti per didelės kompensacijos už biokuro gamybos procese atsirandančias papildomas išlaidas. Šis sprendimas taikomas nuo jo įsigaliojimo 1997 m. lapkričio 1 d. Jis netenka galios 2003 m. gruodžio 31 d.,
- išduodami leidimai taikyti diferencijuotą akcizo normą mišiniui „buitinis krosnių kuras/augalinio aliejaus esteriai“. Norėdami leisti sumažinti akcizą augalinio aliejaus esterių turintiems mišiniams, naudojamiems kaip kuras šioje direktyvoje apibrėžta prasme, Prancūzijos valdžios institucijos vėliausiai iki 2003 m. gruodžio 31 d. turi išduoti reikiamus leidimus suinteresuotoms biokurą gaminančioms įmonėms. Leidimai galioja daugiausiai šešerius metus nuo išdavimo dienos. Leidime nurodytas sumažinimas gali būti taikomas po 2003 m. gruodžio 31 d. iki leidimo galiojimo pabaigos, tačiau negali būti pratęsiamas. Sumažinti akcizo mokesčiai minėtuose mišiniuose naudojamam augalinio aliejaus esteriumi neviršija 35,06 eurų už hl arba 396,64 eurų už t. Sumažintas akcizas yra koreguojamas atsižvelgiant į žaliavų kainų kitimą, siekiant išvengti per didelės kompensacijos už biokuro gamybos procese atsirandančias papildomas išlaidas. Šis sprendimas taikomas nuo jo įsigaliojimo 1997 m. lapkričio 1 d. Jis netenka galios 2003 m. gruodžio 31 d.

7. AIRIJA:

- suskystintosioms naftos dujoms, gamtinėms dujoms ir metanui, naudojamiems kaip variklių degalai,
- neįgaliųjų naudojamose motorinėse transporto priemonėse,
- vietinio viešojo keleivinio transporto priemonėms,
- diferencijuojamos bešvinio benzino mokesčio normos, siekiant atspindėti įvairias aplinkosaugos kategorijas, su sąlyga, kad diferencijuotos normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač jos 7 straipsnyje nustatytus minimalius apmokestinimo lygius,
- diferencijuojama mažai sieros turinčio dyzelino norma,
- aliuminio oksido gamybai Shannon regione,
- oro skrydžiams, kurie nepatenka į šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo sritį,
- navigacijai privačiais pramoginiais laivais,
- naudotoms alyvoms, kurios tuojau pat po panaudojimo ar po naudotų alyvų perdirbimo proceso yra dar kartą naudojamos kaip kuras, ir kai pakartotinis naudojimas yra apmokestinamas.

8. ITALIJA:

- iki 2004 m. birželio 30 d. diferencijuojamos akcizo normos mišiniams, turintiems 5 % ar 25 % biodyzelino ir naudojamiems kaip variklių degalai. Akcizas negali būti didesnis nei akcizo suma, mokama už biokuro, esančio produktuose, kuriems leidžiama sumažinti mokestį, masę. Sumažintas akcizas koreguojamas atsižvelgiant į žaliavų kainų kitimą, siekiant išvengti per didelės kompensacijos už biokuro gamybos procese atsirandančias papildomas išlaidas,
- iki 2005 m. sausio 1 d.: kelių transporto operatorių naudojamiems degalams taikoma sumažinta akcizo norma, kuri nuo 2004 m. sausio 1 d. negali būti mažesnė kaip 370 eurų už 1 000 l,
- naudotoms angliavandenilių dujoms, naudojamoms kaip kuras,
- sumažintai akcizo normai vandens/dyzelino emulsijoms ir vandens/labai sieringo mazuto emulsijoms nuo 2000 m. spalio 1 d. iki 2005 m. gruodžio 31 d., su sąlyga, kad sumažinta norma atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač minimalias akcizo normas,

- metanui, naudojamam kaip motorinių transporto priemonių degalai,
- šalies ginkluotosioms pajėgoms,
- greitosios pagalbos automobiliams,
- vietinio viešojo keleivinio transporto priemonėms,
- taksi automobiliuose naudojamiems degalams,
- vietinio viešojo keleivinio transporto priemonėms,
- konkrečiose ypač nepalankią geografinę padėtį turinčiose zonose: sumažinamos akcizo normos buitiniams kurui ir suskystintosioms naftos dujoms, naudojamiems šildymui ir paskirstomiems šios srities tinkluose, su sąlyga, kad sumažinta norma atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač minimalias akcizo normas,
- vartojimui Val d'Aosta ir Gorizia regionuose,
- sumažinama akcizo norma už benziną, naudojamą Friuli-Venezia Giulia teritorijoje, su sąlyga, kad normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač minimalias akcizo normas,
- sumažinama akcizo norma už mineralines alyvas, naudojamas Udine ir Trieste regionuose, su sąlyga, kad normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač minimalias akcizo normas,
- atleidžiama nuo akcizo už mineralines alyvas, naudojamas kaip kuras aliuminio oksido gamyboje Sardinijoje,
- sumažinamas akcizas už mazutą, skirtą garo gamybai, ir gazolį, naudojamą molekulinį sietų džiovimui ir „aktyvinimo“ spintose Reggio Calabria, su sąlyga, kad normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus,
- oro skrydžiams, kurie nepatenka į šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo sritį,
- naudotoms alyvoms, kurios tuojau pat po panaudojimo ar po naudotų alyvų perdirbimo proceso yra dar kartą naudojamos kaip kuras, ir kai pakartotinis naudojimas yra apmokestinamas.

9. LIUKSEMBURGAS:

- suskystintosioms naftos dujoms, gamtinėms dujoms ir metanui,
- vietinio viešojo keleivinio transporto priemonėms,
- sumažinama labai sieriingam mazutui taikoma akcizo norma, norint paskatinti aplinkai tinkamų kuro rūšių naudojimą. Šis sumažinimas yra konkrečiai susijęs su sieros kiekiu, o sumažinta norma nė vienu atveju negali būti mažesnė nei 6,5 euro už toną,
- naudotoms alyvoms, kurios tuojau pat po panaudojimo ar po naudotų alyvų perdirbimo proceso yra dar kartą naudojamos kaip kuras, ir kai pakartotinis naudojimas yra apmokestinamas.

10. NYDERLANDAI:

- suskystintosioms naftos dujoms, gamtinėms dujoms ir metanui,
- mineralinių alyvų pavyzdžiams, skirtiems analizei, gaminių bandymams ar kitiems moksliniams tikslams,
- šalies ginkluotosioms pajėgoms,
- taikomos diferencijuotos akcizo normos suskystintosioms naftos dujoms, naudojamoms kaip degalai viešajame transporte,
- taikomos diferencijuotos akcizo normos suskystintosioms naftos dujoms, naudojamoms kaip degalai atliekų surinkimo, nuotekų siurbimo ir gatvių valymo transporto priemonėse,
- iki 2004 m. gruodžio 31 d. taikomos diferencijuotos akcizo normos mažai sieros priemaišų (50 ppm) turinčiam dyzelinui,
- iki 2004 m. gruodžio 31 d. taikomos diferencijuotos akcizo normos mažai sieros priemaišų (50 ppm) turinčiam benzinui.

11. AUSTRIJA:

- gamtinėms dujoms ir metanui,
- suskystintosioms naftos dujoms, naudojamoms kaip degalai vietinio viešojo keleivinio transporto priemonėms,
- naudotoms alyvoms, kurios tuojau pat po panaudojimo ar po naudotų alyvų perdirbimo proceso yra dar kartą naudojamos kaip kuras, ir kai pakartotinis naudojimas yra apmokestinamas.

12. PORTUGALIJA:

- bešviniam benzinui taikomos diferencijuotos mokesčio normos, siekiant atspindėti įvairias aplinkosaugos kategorijas, su sąlyga, kad diferencijuotos normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač jos 7 straipsnyje nustatytus minimalius apmokestinimo lygius,
- atleidžiama nuo akcizo mokesčio už suskystintąsias naftos dujas, gamtines dujas ir metaną, naudojamus kaip degalai vietinio viešojo keleivinio transporto priemonėms,
- sumažinama akcizo norma už mazutą, naudojamą autonominiame Madeiros regione; šis sumažinimas neturi būti didesnis nei papildomos išlaidos, susidarancios mazuto vežimo į šį regioną metu,
- sumažinama akcizo norma už labai sieringą mazutą, norint paskatinti aplinkai tinkamų kuro rūšių naudojimą; šis sumažinimas yra konkrečiai susijęs su sieros kiekiu, o labai sieringam mazutui taikoma akcizo norma turi atitikti minimalią labai sieringo mazuto apmokestinimo normą, nustatytą Bendrijos teisės aktuose,
- oro skrydžiams, kurie nepatenka į šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo sritį,
- naudotoms alyvoms, kurios tuojau pat po panaudojimo ar po naudotų alyvų perdirbimo proceso yra dar kartą naudojamos kaip kuras, ir kai pakartotinis naudojimas yra apmokestinamas.

13. SUOMIJA:

- gamtinėms dujoms, naudojamoms kaip kuras,
- atleidžiami nuo akcizo mokesčio įvairios paskirties metanas ir suskystintosios naftos dujos,
- sumažinamos akcizo normos už dyzelinius degalus ir labai sieringą mazutą, su sąlyga, kad normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač jos 7 ir 9 straipsniuose nustatytus minimalius apmokestinimo lygius,
- sumažinamos akcizo normos už perdirbtą bešvinį ir švino turintį benziną, su sąlyga, kad normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač jos 7 straipsnyje nustatytus minimalius apmokestinimo lygius,
- oro skrydžiams, kurie nepatenka į šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo sritį,
- navigacijai privačiais pramoginiais laivais,
- naudotoms alyvoms, kurios tuojau pat po panaudojimo ar po naudotų alyvų perdirbimo proceso yra dar kartą naudojamos kaip kuras, ir kai pakartotinis naudojimas yra apmokestinamas.

14. ŠVEDIJA:

- pagal aplinkosaugos klasifikatorius sumažinamos mokesčių normos už dyzeliną,
- bešviniam benzinui taikomos diferencijuotos mokesčių normos įvairioms aplinkosaugos kategorijoms atspindėti, su sąlyga, kad diferencijuotos normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač minimalias akcizo normas,
- iki 2008 m. birželio 30 d. diferencijuojamos energijos mokesčio normos už alkilatų turintį benziną dvitakčiams varikliams, su sąlyga, kad bendras taikomas mokeskis atitinka šios direktyvos sąlygas,

- atleidžiami nuo akcizo mokesčio biologiškai gaminamas metanas ir kitos naudotos dujos,
- sumažinama akcizo norma už mineralines alyvas, naudojamas pramonės tikslams, su sąlyga, kad šios normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus,
- sumažinama akcizo norma už mineralines alyvas, naudojamas pramonės tikslams, įvedant mažesnę nei standartinę normą ir sumažintą normą daug energijos naudojančioms įmonėms, su sąlyga, kad šios normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus ir neiškrepia konkurencijos,
- oro skrydžiams, kurie nepatenka į šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo sritį.

15. JUNG TINĖ KARALYSTĖ:

- iki 2007 m. kovo 31 d.: sumažinamos akcizo normos už kelių degalus, turinčius biodyzelino, ir biodyzeliną, naudojamą kaip gryni kelių degalai. Turi būti atsižvelgiama į Bendrijos minimalias normas, o už biodegalų gamybos metu atsiradusias papildomas išlaidas negali būti mokamos per didelės kompensacijos,
 - suskystintosioms naftos dujoms, gamtinėms dujoms ir metanui, naudojamiems kaip variklių degalai,
 - sumažinama akcizo norma už dyzeliną, norint paskatinti aplinkai tinkamų kuro rūšių naudojimą,
 - bešviniam benzinui taikomos diferencijuotos mokesčio normos įvairioms aplinkosaugos kategorijoms atspindėti, su sąlyga, kad diferencijuotos normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač 7 straipsnyje nustatytus minimalius apmokestinimo lygius,
 - vietinio viešojo keleivinio transporto priemonėms,
 - diferencijuojama akcizo norma už vandens/dyzelino emulsiją, su sąlyga, kad diferencijuotos normos atitinka šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, ypač minimalias akcizo normas,
 - oro skrydžiams, kurie nepatenka į šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo sritį,
 - navigacijai privačiais pramoginiais laivais,
 - naudotoms alyvoms, kurios tuojuo pat po panaudojimo ar po naudotų alyvų perdirbimo proceso yra dar kartą naudojamos kaip kuras, ir kai pakartotinis naudojimas yra apmokestinamas.
-